

נוף המפרץ נשקף
מהמרפסת. "היה
לי חשוב שהדירה
תקרין צניעות,
בדיוק כמו הבניין,
הרחוב והשכונה"

כשילדיה סיימו תיכון הגשימה המעצבת מרב שדה
חלום, ועברה ממרכז הארץ אל נוף מפרץ חיפה.
את המהפך היא השלימה בתוך חודש

ענת ציגלמן | צילום: יאנה דודלר

למעלה: הגרניט-פורצלן
כוסה בפרקט, ובמקום הספות
העצמות יש רהיטי וינטג'
צנועים וגם פינת אוכל קטנה,
שמאחוריה הדלת לחדר
השינה של שדה; למטה:
מטבח קליל, צנוע ומואר

הדר הפשטות

ידעתי שהמעבר לחיפה זה רק עניין של זמן", אומרת מעצבת הפנים מרב שדה. "לפני כ־15 שנה, כשהילדים היו קטנים, נסעתי איתם ברכבת לחיפה. הלכנו לגן החיות והסתור בכנו, והיה בה משהו שכבש אותי. שילוב שאין בשום עיר אחרת בארץ – של ים, הרים, חורש ואדריכלות נהדרת. אמרתי לעצמי שכאן אני רוצה לגור, אך זה לקח זמן, כי הבטחתי לילדים שלא נעבור דירה עד שיסיימו את בית הספר. כיום שבו איתן התחיל בגרויות, התחלתי לחפש דירה בחיפה."

שדה נולדה במרכז הארץ, עברה בחייה לא מעט דירות והמהלך אינו קשה לה. היא העמידה למכירה את דירת הגג שבה חיה עם שני ילדיה – הגר הבכורה ואיתן – בכפר־סבא, והתחילה לחפש את הבית הבא שלה בחיפה. היא רק לא הביאה בחשבון את המהירות שבה תצליח למכור את דירתה, לזוג הראשון שבא לראות.

ארונות עליונים שהיו במטבח הוסרו לטובת מדפים פתוחים, ואריחים פרחוניים הוחלפו בלבנים; למטה: חדרה של הבת הגר, קצינה בקבע

כאן עם חברה טובה, התיישבתי על מדרגות שפינוזה מול נוף הנמל, ואמרתי לחברתי, כאן אני אגור. ואכן, זה הרחוב שבו רכשתי דירה".

הדירה קטנה בהרבה מזו שעזבה: כ־75 מטרים רבועים בשתי קומות, כולל מרפסת. שתי ספות ענקיות מילאו את הסלון, ארון ויטרינה הסתיר את מדרגות העץ, במטבח היו אריחים פרחוניים מרכאים למראה. חדר הרחצה שימש גם חדר הכביסה והיה צפוף מאוד, ובקומה השנייה היו שני חדרי ריקים וחדר רחצה נוסף, שלא היה בשימוש שנים רבות. "ובכל זאת היה בה משהו שגרם לי הרגשה טובה, ראיתי את הפוטנציאל", מספרת שדה. מה שהכריע את הכף היה נוף המפרץ, שנשקף מהמרפסת הקטנה. אחרי יומיים סגרה את העסקה.

חודש לביצוע

לוח הזמנים היה לחוץ: רק חודש לשיפוץ ולמעבר. מבחינה מבנית נעשו שינויים מינוריים בלבד: היא העבירה את הכניסה לחדר הרחצה מהסלון לחדר השינה, וכך הרוויחה קיר לפינת אוכל ואגף קטן ופרטי משלה. בנוסף הורחב בה מעט היציאה למרפסת, ונבנה בה ארון שירות, שאליו הועברו מכונות הכביסה והייבוש. "נאלצנו להתקין משאבת מים, כי לא הייתה אינסטלציה בצד הזה של הבניין, אך זה ללא ספק היה שווה את ההשקעה".

תשתיות הדירה הוחלפו ומקומם נקודות חשמל, תאורה ותקשורת חדשות. יתר השינויים היו עיצוביים: אריחי הגרניט־פורצלן הבוהקים כוסו פרקט אלון, חדרי

קומפקטי ושימושי. הבית של שדה

הרחצה שופצו מהיסוד, ובמטבח הוחלפו אריחי הקיר, הברז והארונות העליונים. הוויטרינה למרפסת היא החלון היחיד שהוחלף, מטעמי חיסכון. הקירות, שהיו ירוקים־ורדרדים, נצבעו בלבן שלג, מעקה המדרגות בשחור, ושני ארונות חרשים הוזמנו – אחד למרפסת והשני לחדר השינה.

מחזרים וחוסכים

ארונות הכיור בחדרי הרחצה הם ארונות ישנים שמור חזרו, בסגנון שדה מיישמת בפרויקטים רבים. האריחים החדשים לבנים ופשוטים, וכך גם הכלים הסניטריים. "היה לי חשוב שהדירה תקרין צניעות ופשטות, בדיוק כמו הבניין, הרחוב והשכונה שבהם היא ממוקמת", היא מסבירה. כבדרך נס הדירה הייתה מוכנה בזמן למעבר, ואז נותרה משימת המיון של החפצים מהדירה הקודמת, שהייתה כמעט כפולה בגודלה. חלק נמכרו, חלק נמסרו, וחוק חדש נקבע: "אחד נכנס, אחד יוצא". היום, בדיוק שנתיים לאחר המעבר, שדה ושני ילדיה – איתן הוא חייל והגר קצינה בקבע – עומדים בכלל שקבעו לעצמם. עכשיו מאחלת לעצמה שדה יותר פרויקטים בשכונה שהפכה לביתה, שכן היא עדיין נוסעת מדי יום למרכז. "עברו שנתיים ואני עדיין מאוהבת בעיר", היא מסבירה. כמת. "בעיניי אפשר להשוות אותה לתל־אביב של שנות ה־80, שזה העשור שבו עברתי לגור בה, כשהשתחררתי מהצבא. אני אוהבת את האטיות שיש פה. לא צופרים כשיש פקק, לא מתעצבנים כשיש תור ארוך. אני לא ממעיטה בערכה של תל־אביב, אבל יש פה את כל חיי התרבות וההכרה שיש בכל עיר גדולה בעולם". ■

"רק התחלתי לעשות לעצמי סדר בכל שכונות חיפה", היא מספרת. "הייתי נוסעת מהמרכז כמעט בכל יום לראות דירות". על כמה דרישות לא הסכימה לוותר: נוף לים, כמה שפחות מדרגות שמובילות לבניין, חדר לכל אחד מילדיה, מקום למשרד ביתי, נכס שמיועד לשיפוץ ("כי אין מצב שאגור בדירה שלא אני עיצבתי ותכננתי") וחניה. "לקח לי כמה חודשים להכיר את שכונות חיפה. למיין, לסנן, להבין מחירים, מיקומים, דמוגרפיה, נוף, אדריכלות, פוטנציאל. חיפה היא עיר מורכבת בהרבה מתל־אביב, ומוכירה יותר את ירושלים בשכונות המאופיינות שלה".

טענו שהשכונה מלוכלכת

שכונת הדר מצאה חן בעיניה מאוד, "אבל הדעות עליה היו כל כך חלוקות בקרב תושבי העיר והשכונה עצמה. טענו שהיא מוזנחת, אלימה, מלוכלכת, ללא התייחסות מצד העירייה. מצד שני, בכל פעם שהסתובבתי בה הייתי מוקסמת. מכל מקום נשקף המפרץ, ויש בה בניינים בכל סגנונות הבנייה הקיימים בארץ – ממבנים עות'מאניים דרך בתים טמפלריים ועד הסגנון הבינלאומי. כאן שוכנים מוזיאון ותיאטרון חיפה, גלריות וסטודיות של אמנים, מסעדות ובתי קפה, שוק תלפיות והעירייה, והיא גם במרחק הליכה אל העיר התחתית והנמל".

ואז הגיע הסימן: "יום אחד נסעתי לראות דירה בהדר עליון. כשנכנסתי לרחוב הם הלם בי זיכרון עמום – לפני כמה שנים עברתי

